

Co je CasaPound Italia?

CPI je oficiálně ustanovena a uznávaná asociace, která se zabývá především upozorňováním na palčivá sociální témata. Je to politické hnutí, které usiluje o jiný styl politiky. Jeho členové jsou z větší části mladí lidé. CasaPound se zaměřilo na palčivé sociální problémy. Je nadějí na záchranu, avantgarda myšlení. Je štítem a mečem zrazeného, poníženého a prodaného lidu, který pokračuje ve zrazování sama sebe. Je uměním, kulturou, sociální angažovaností – jedním slovem: žije (ve světě plném předsmrtné agonie a umělosti).

Jaký vztah má CPI s Blocco Studentesco?

Blocco Studentesco je studentské hnutí CPI organizované na školách a univerzitách. BS a CPI jsou jedna a ta samá věc.

O co se CPI zajímá?

O politiku. Anebo lépe o dobro *polis* (lidu). To znamená snahu dát vyčerpanému a vykrváčenému lidu naději, čest, sílu a vůli. CPI působí na okolní společnost jednotnou vůlí, která je vyjádřena tisíci hlasy: výstavami, konferencemi, studijními skupinami, uměleckými experimenty, koncerty, bary, mládežnickými komunitami, posilovkami, dobrovolnictvím, odborářstvím, mediálními provokacemi. A také účastí ve volbách. Pokud je to tedy taktické, pokud existuje místo pro pohyb mimo klasické korytářské prostředí. To znamená velmi zřídka.

Je CPI politická strana?

Určitě ne! CPI je nestranné, svobodné a kreativní hnutí. CPI má idealistickou náplň a neposkytuje žádné karieristické vyhlídky. Tudiž nemůže být politickou stranou. To samozřejmě neznamená, že se politice nevěnuje. Držet se toho, že jen politická strana může dělat politiku je idealizovaná vize devatenáctého století, která je při současné dynamice

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

politiky neopodstatněná.

Jaké má CPI vztahy se stranami takzvané „radikální pravice“?

CPI jde mimo a je autonomní k jakémukoli politickému subjektu. Síla této autonomie je v tom, že takto může CPI vést dialog a rovnocenně spolupracovat s každou stranou, která si to přeje a má čestné úmysly – ať už je to strana radikálně pravicová nebo ne.

Je CPI mimoparlamentní hnutí?

Určitě ne. CPI má členy, sympatizanty a přátele, kteří pracují v politických organizacích, kulturních institucích a v dalších asociacích, které určují sociální život národa. Není to skupina štváčů a vyvrhelů, teroristických bláznů, silácky vystupujících horkých hlav. Extrémistické a radikální bláznovství nás nezajímá, nelíbí se nám a nepřitahuje nás. Chceme být protagonisty našeho času, nezmizet v představení, jehož děj již byl napsán a přisoudil nám roli těch špatných. Tuhle laskavost našim nepřátelům neuděláme. Nezalezeme do podzemí, abychom osnovali tajné plány a byli pak obviňováni ze spolčování proti systému ve stínu, když ve skutečnosti jsme jeho otevřeným nepřítelem na slunečním světle, velitel D'Annunzio (slavný italský autor, který inklinoval k fašismu) by odpověděl: „*Ardisco, non ordisco.*“ (Nemám strach něco udělat, neschovávám se a nekonspiruji). A my jsme stejného přesvědčení.

Je CPI xenofobním hnutím?

Určitě ne. Fobie jsou přirozeným produktem slabomyslných mozků a ustrašených srdcí. CPI chce nabízet řešení a ne šířit posedlosti. Řešení radikální a nekonformní, ale bez toho aniž by volila tu „jednodušší cestu“ a přisuzovala vinu těm nejjednodušším cílům. Nezajímají nás války mezi slabými a strach buržoazie. To však neznamená, že by naše odsouzení fenoménu masové imigrace, multirasové společnosti, oligarchií, které na tomto vydělávají, sociálních lobby, politiky a kultury – všech, kteří toto prosazují, bylo o něco menší. Masová imigrace je nůž, který řeže na obě strany, který zraňuje a ponižuje jak hosta, tak hostitele. Zastávat tento postoj a v jeho důsledku praktikovat identitární politiku, která preferuje národ, neznamená být xenofobní. Znamená to vyznávat základní hodnotu politiky: Stát, pokud je opravdový, nesmí nikdy zapomínat na své příslušníky.

Je CPI antisemitským hnutím?

Není. CPI odmítá paranoiu. Ale stejně tak nesnáší ani vydírání. CPI tedy brání své právo kritizovat každou vládu a každou organizovanou menšinu na bázi toho, jak se konkrétně chovají, bez žádných předsudků, pozitivních nebo negativních.

Je CPI homofobním hnutím?

Fakt, že se dvě bytosti stejného pohlaví milují a přejí si žít svobodně, jejich sexualita, nás nijak neznepokuje. Samozřejmě, ne všichni žijí takovým ideálním způsobem a v morálním svazku, ale to platí i pro spoustu heterosexuálních párů. Slušné společenské chování je

DĚLSKÝ POTÁPĚČ

otázkou stylu, určitě nemůže být nařízeno zákonem. Stejně tak nevidíme problém v otázce manželství pro dvě osoby stejného pohlaví. Naopak jsme rozhodně proti povolení adopce dětí homosexuálním párům.

V ideologii CPI je přítomná nenávist k odlišným?

Bojujeme za plurální svět, ve kterém budou rozdíly uznávány a zdůrazňovány. Chceme svět s různými národy, různými jazyky, různými kulturami, různými náboženstvími. Chceme konfrontaci mezi různými formami existence, která nikdy nevyústí ve zmatek a v rozpuštění jednotlivých identit. Ti co nás obviňují k nenávisti k druhým (odlišným) tedy jen papouškují novinářský stereotyp, který ve skutečnosti vyjadřuje přesně to z čeho nás viní – čistou a jednoduchou ignoranci. Naším nepřítelem je myšlení, které dva tisíce let nařizuje stejnost a nivelizaci. Svět, který je jednorozměrný, globálně homologovaný, monokulturně smýšlející, s všudypřítomnými korporátními logy a pokrokářským kosmopolitismem. Toto všechno vyjadřuje tu opravdovou nenávist k druhým.

Je CPI katolickým hnutím?

CPI je laické a necírkevní hnutí. Respektuje jakoukoli víru a individuální přístup k víře. Z politického hlediska můžeme říci, že katolík (stejně tak jako pohan, muslim či budhista) může vstoupit do CPI pokud souhlasí s jejím programem, ideami a stylem. Naopak katolík nemůže vstoupit do CPI, pokud věří, že pod naším hnutím bude šířit nábožensky zaměřenou politiku. V tomto bodě nemůže být jakýkoli odklon od naší politické linie tolerován.

Je CPI násilnickým hnutím?

CPI dělá politiku, ne výtržnictví. Nezajímá se o exhibici síly. Chce klidnou sílu. Ale na druhou stranu nemůže dovolit, aby mu kdokoli bránil v legitimním právu na činnost a existenci. Usilujeme o konfrontaci idejí. Neodmítáme však střet, pokud se tato konfrontace bude týkat našeho politického a fyzického přežití, namísto soupeření idejí.

Jsou v CPI i ženy? Pokud ano, jakou organizační roli mají?

V CPI je mnoho žen a společně tvoří a jsou koordinovány v tzv. DeA (Donne a azione – Ženy a akce). Naše ženy jsou vždy v první linii na každé naší akci a jejich participace na činnosti CPI je vždy velmi důležitá. Co se týče jednotlivých rolí na základě pohlaví, CPI odmítá jak zmatek, tak podřízení. Ponížení ženy je typickým jevem moderní společnosti, hlavně z materiálně-konzumního a fundamentálně-monoteistického hlediska. V co naopak věříme je možnost doplňování se muže a ženy.

Nakonec, ve třech slovech, co chce CasaPound Italia?

Vzít si všechno!

Zdroj CasaPound Italia: Le FAQ di CPI.

Doporučujeme:

Nová neofašistická strategie: Casa Pound *Antifa.cz* 7/2011